

[Peter Nielsen.]

Det er klart, at alle de tanker og ideer, der nu er fremme, må indgå i de kommende forhandlinger, og under disse kan vi måske få det hele konkretiseret noget mere og få beregnet, hvilken virkning det vil have.

Men vi må samtidig have vished for, at alt dette vil løse vore skatteproblemer og ikke blot er systemer, hvorved man flytter lidt rundt på det hele og så flytter noget af det tilbage igen. Meningen med en skatte-reform må være, at vi kommer over på det egentlige evneprincip, at ingen her i landet beskattes over evne, og at ingen kan smyge dele af sin skattebyrde af sig, men må betale sin retfærdige andel efter den evne, han har — altså ikke evne til at vælte skattebyrden over på andre. Vi må have denne samtidig-hedsskat, hvor man betaler jævnt efter sin indkomst året igennem. Man betaler den reelle procent, betaler altså den såkaldte ligevægtsskat og skal ikke derudover i tilfælde af merindtægt låne staten lige så mange penge et par år frem i tiden.

Vi er vel nu over den tid, hvor man blot kunne affærdige kildeskatten med, at det kun er en anden form at opkræve skatterne på. Der er en voksende forståelse i befolkningen for, at kildeskatten er det retfærdige skattesystem. Har man noget alternativ hertil, der så effektivt kan løse de uretfærdigheder, der er i vort nuværende system? Der er intet alternativ i de skitser, jeg hidtil har set. Det bliver sikkert også umuligt at skaffe et. Så skulle vi ene af alle lande kunne finde en helt ny, splinterny form, der samtidig ikke måtte diskriminere os, når vi skulle i nøjere kontakt med disse lande. De har alle kildeskatt, omend i forskellige former; men princippet med samtidighed og evne er ens for formerne i de forskellige lande. Vi må have en skatte-reform, der passer på vort samfund i dets rivende udvikling, det samfund, der samtidig skal i nærmere kontakt med andre lande. Kildeskatten er den form. Den kan udarbejdes på mange måder; vi kan også forhandle om måden.

Vi kommer sidst her i Danmark med kildeskatten. Det er kedeligt, at den danske befolkning i modsætning til andre landes skatteydere har skullet leve så længe under vort besynderlige system, men dette at komme sidst har jo så den fordel, at vi kan

lære af andre landes erfaringer. Der er mange erfaringer, men intet om, at noget land vil bort fra kildeskatten. Man vil udbygge den yderligere og gøre den så definitiv som muligt og endvidere udbygge samtidighedsprincippet.

Finansministeren kommer nu med forslaget for tredje gang med visse tekniske forbedringer. Kan vi finde på flere i et udvalgt, ikke mindst med hensyn til at fjerne den indbyggede skattefradragsret, er vi vilige til disse forhandlinger; men ved sådanne ændringer må selvfølgelig evneprincippet, samtidigheden og den reelle skatte-svarelse ikke berøres. Vi er naturligvis vilige til at forhandle andre spørgsmål f. eks. om fordeling mellem indirekte og direkte skatter, men vi kan ikke se, at vi kan få en virkelig skattereform uden kildeskatten. Vi går fordomsfrit ind til disse forhandlinger, vi modtager ingen håndfæstninger, vi forlanger heller ikke, at andre skal give os en sådan; men vi tror ikke på en skatte-reform uden kildeskatt, så må det briste eller bære.

I alle de øvrige spørgsmål, der er nævnt i åbningstalen, er vi også parat til forhandlinger. Socialdemokratiet er i arbejdstøjet, og vi håber på en god og frugtbar samling til gavn og glæde for hele befolkningen.

Poul Hartling: I fjor stillede jeg forslag om, at man afskaffede folketingets læseferie, og det er vel rimeligt, at jeg begynder med at erklære mig tilfreds med, at man har fulgt forslaget, og at vi altså i år straks går til arbejdet. Det må være rigtigt, at folketinget udnytter tiden; erfaringen viser jo, at vi har rigeligt brug for den. Når vi kommer til slutningen af folketingssamlingen, er der i hvert fald aldrig for megen tid.

Mange og store problemer ligger foran os. Mange opgaver skal løses eller bør løses i denne samling, og blandt dem vil jeg især fremhæve tre opgaver, som ligger lige for hånden, og som det må være rigtigt at folketinget tager fat på.

Den første opgave er at bekæmpe inflationen. Jeg griber tilbage til afslutningsdebatten den 2. juni, lige før folketinget tog på sommerferie. Ved den lejlighed foreslog jeg en dagsorden, hvori det blev fastslået, at regeringen skal gennemføre de nødven-